

‘O Boris,’ roept broer Berend, ‘kom eens kijken in de wei.
We hadden al acht schapen en nu is er eentje bij!
Het is een heel klein lammetje, dat haast nog niet kan staan.
Ik denk dat dít de mama is. Dat heeft ze goed gedaan!’

We moeten het gaan vieren
met muisjes op beschuit.
We gaan het erf versieren.
Kom, hang de vlag maar uit!’

Maar Boris Boer zegt: ‘Nee,
dat is geen reden voor een feest.
Er zijn al honderdduizend keer
lammetjes geweest.’

Boer Boris roept: 'Hoera! Hoera! Het is dan tóch gekomen!
Ik wacht al negen weken op het werktuig van mijn dromen!

O, het is zonneklaar:
er is in nog geen honderd jaar
zo'n goed, zo'n fijn, zo'n wonderbaar
zo'n fabelachtig exemplaar
geweest als deze hakselaar!

